

Bemærkninger til foranstaaende Forslag.

Den 18. Maj 1908 blev der mellem Danmark og de amerikanske Forenede Stater for et Tidsrum af 5 Aar afsluttet en Voldgiftskonvention (se Lovtidende A 1909, S. 602), hvorefter retlige Tvistigheder, som maatte opstaa mellem de to Lande, skulde henvises til Afgørelse af den permanente Voldgiftsret i Haag, medmindre Tvisten angik Parternes Livsinteresser, Uafhængighed, Ære eller vedrørte andre Magters Interesser.

Da den 5-aarige Periode var udløbet, ønskede den danske Regering ikke at forny denne lidet omfattende Konvention, og der blev da den 5. Februar 1914 mellem den danske Regering og de amerikanske Forenede Staters Regering undertegnet en ny Voldgiftskonvention af mere moderne Type. Det amerikanske Senat nægtede imidlertid at ratificere denne Konvention, og da forskellige andre Forsøg fra dansk Side paa at afslutte en Konvention af mere vidtrækkende Karakter heller ikke førte til noget Resultat, nøjedes man under disse Omstændigheder med den 17. April 1914 (se Lovtidende A. 1915, S. 378) at afslutte en Traktat om Oprettelse af en staaende Undersøgelseskommission, for hvilken alle Tvistigheder mellem de to Lande skal forelægges til uforbindende Forligsbehandling.

Den foreliggende Traktat, der i det

Store og Hele følger de samme Linier som den amerikansk-franske Traktat af 6. Februar 1928, er ganske vist ikke helt saa omfattende som flere af de Traktater, Danmark i de nyeste Tid har afsluttet med andre Lande; men den gaar dog betydeligt videre end den dansk-amerikanske Konvention af 1908.

Traktatens Art. 1 foreskriver, at alle Tvistigheder, som maatte opstaa mellem de to Lande, og som ikke har kunnet løses ad diplomatisk Vej, eller som ikke er blevet bilagt efter at være henvist til Forligsbehandling for den ved Traktaten af 17. April 1914 oprettede staaende Undersøgelseskommission, og som i Følge deres Natur er retlige, idet de kan afgøres ved Anvendelse af Grundsætningerne om Ret og Billighed, skal forelægges for den permanente Voldgiftsret i Haag paa Grundlag af en særlig Voldgiftsaftale mellem Parterne. Disse kan dog ifølge Art. 2 ikke paaberaabe sig Traktaten, hvis det drejer sig om Tvistigheder, der hører under Parternes indre Jurisdiktion, berører Tredieparts Interesser, angaar Monroe-Doktrinen eller Danmarks Forpligtelser i Henhold til Folkeforbunds-pagten.

Traktaten skal forblive i Kraft, indtil den opsiges af en af Parterne med et Aars skriftlig Varsel.